

[Mose Hansen.]

telse, at en ændring som den foreslåede med fast vedligeholdelsesfradrag vil overføre materialer og håndværkere til nybyggeriet. Jeg tror ikke, en ændring på dette område vil få nævneværdig betydning i den henseende. Det er helt andre foranstaltninger på helt andre områder, der skal til for at fremme det nødvendige boligbyggeri. Det reparationsarbejde, der i almindelighed foregår på en- og tofamiliehuse, er jo ikke særlig materialekrævende, og det er også min erfaring, at husejerne ofte har besvær med at få udført det nødvendige vedligeholdelsesarbejde, fordi håndværkerne kan tjene mere ved nybyggeri og akkordarbejde inden for dette område.

Udvalgsbetænkningen af 1961 om beskatning af værdien af bolig i egen ejendom indeholdt meget materiale til belysning af spørgsmålet, men udvalget måtte dog forkaste de fleste undersøgte forslag og standse ved, at man enten skulle fastholde den nu gældende ordning med eventuelle ændringer, eller også skulle der tilstræbes en ordning som den, der er gældende i Sverige, hvor der søges beskattet en vis forrentning af den i ejendommen indestående egenkapital. Jeg er derfor af den opfattelse, at der ikke i betænkningen er ført noget bevis for, at de undersøgte former for beskatning af værdien af bolig i egen ejendom er bedre end den nu gældende ordning. Det er også svært for mig at se, at den nu foreslåede ordning med faste fradrag er mere retfærdig end den gældende. Hvis lovforslaget vedtages i den form, hvori det er blevet fremsat, bliver det folketetinget, der i fremtiden skal fastsætte den procent, hvormed vedligeholdelsesfradraget må foretages. Lejeværdiprocenten fastsættes derimod af ligningsrådet. For mig at se kan det komme til at virke uheldigt, at indtægter på ejendomsskemaet bestemmes af ligningsrådet, udgifterne delvis af folketetinget. Modstående synspunkter kan ved fastsættelsen komme til at spille ind. Jeg er altså ikke tilhænger af, at folketetinget på dette område så stærkt, som lovforslaget er udtryk for, skal blande sig i husejernes bedømmelse af, om der skal foretages vedligeholdelse eller ikke, for det bliver nemlig resultatet, hvis forslaget vedtages i den foreliggende skikkelse. Det må jo også være sådan, at fremover må disse 1,5 pct. af

ejendomsværdien vel reguleres op i takt med prisstigninger på dette område.

Mit parti anser det nuværende grundlag for ret tilfredsstillende, og i særdeleshed hvis det ses på baggrund af, at vi gerne ser en opsparing fremmet, der har det størst mulige antal enfamiliehuse som mål.

Beskatning af boligværdien i egen ejendom er et spørgsmål af stor samfundsøkonomisk betydning, ikke alene som nævnt opsparingsmæssigt, men også af hensyn til en fornuftig familiepøolitik. Mit parti vil derfor afvente, hvilket resultat udvalget kommer til, inden vi kan tage endelig stilling til lovforslaget, idet vi dog gerne ser en nærmere ligestilling med hensyn til boligværdien hos ejerne og hos lejerne.

Bladt: Når jeg har begæret ordet under behandlingen af det foreliggende lovforslag, er det med en ganske bestemt hensigt. Det drejer sig også om et fradrag, men af en lidt anden karakter end det, der omhandles i lovforslaget.

Som medlem af hovedbestyrelsen i Landsforeningen for bedre Hørelse er jeg bekendt med, at der er rettet mange henvendelser til denne forening med henstilling om at virke for, at driftsudgifterne til høreapparater, hørebriller og andre hovedbårne apparater bliver fradragsherettigede ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Jeg anser det derfor som min naturlige pligt at rejse dette spørgsmål ved denne lejlighed.

Det er jo ikke helt ubetydelige udgifter, det drejer sig om bl. a. til batterieforbrug til transistorapparater, som langt de fleste tunghøre bruger i dag. Denne udgift kan vel nok variere noget, men efter egne erfaringer vil jeg skønne, at den årlige gennemsnitsudgift ligger på omkring 250 kr. Men der er også andre udgifter, bl. a. til udskiftning af ledninger og forskellige reparationer, så den samlede udgift kan godt komme op på et beløb mellem 300 og 400 kr. Endelig er der ikke så få eksempler på, at både mand og kone bruger høreapparat, og i så tilfælde er det en særlig tyngende udgift. I denne forbindelse må jeg måske gøre opmærksom på, at batterier, ledninger og den slags ting også er blevet fordyret gennem den pålagte oms. Som et andet vigtigt argument vil jeg gerne anføre, at de tunghøre i stort omfang